

STATSMINISTEREN
Arkiv

Julen 1944.

Gjennom "Norsk Tidend" sender jeg også i år en julehilsen til alle norske kvinner og menn både i og utenfor Norge.

Vi hadde håpet at alle okkuperte og undertrykte land skulle være befridd når vi feiret jul 1944.

Dette håp har imidlertid ikke kunnet bli oppfylt, men vi får trøste oss med at vi er nådd et godt stykke på vei.

Vag Holland
Störstedelen av Italia er gjenvunnet for den personlige frihet og for demokratiet. Frankrike, Belgia, Grekenland, Luxemburg og store deler av Jugoslavia var befridd. Finnland, Rumenia og Bulgaria har sluttet fred med de allierte, og deres soldater kjemper nå mot Tyskland.

I Norge er det dessverre ennå bare en liten del av landet som er renset for tyskere og forrædere.

I "Norges Nytt"s julenummer i fjor skrev jeg bl.a. følgende:

"Vistnok kan det tyske barbari ennå få anledning til å forovere flere ødeleggelser, flere voldstandlinger og flere myrderier."

Dette har dessverre vist seg å være riktig.

I alle land hvor tyskerne må trekke seg tilbake, der ødelegges de ikke bare sine militære etablissementer, men også den sivile befolkningens produksjons- og livsvilkår. Befolkingens hus og transportmidler brennes og ødelegges. Husdyrene blir skutt ned. Bygder og byer rasieres og legges øde, og befolkningen drives som fanger foran de retirerende tyske soldater.

Det gamle ordtaket om Attila og hans hunner-skarers ødeleggelse har tyskerne igjen gjort til en forferdelig virkelighet:

"Der den militært slachte og retirerende tyske hærmaht går tilbake, der vil det ta lange tider før en kan få et grøssstrå til å vokse."

Slik har det vært i alle land som tyskerne har måttet trekke seg ut av, og slik er det også i Nord-Norge.

Jeg skal ikke gå i detaljer. Finnmarkens, og hele Nord-Norges befolkning vil når tiden er inne, legge fram både detaljer og beviser for tyskerne umenneskelige framferd i denne del av Norge.

Og vi skal huske på at deres framtid er så meget mere farferdig enn i lig ean i andre land. Deroppe har livskampen vært hårdere enn i noe annet land i Europa. De har en kort sommer, og en lang og tyngende vinter. Nettopp nå, når tyskerne jager dem fra hus og heim er det kulde, snøstorm og mørke omtrent hele døgnet rundt. Derfor blir tyskernes tvangsevakuering så meget frykteligere enn på sydligere breddegrader.

Noe av det sorgeligste er at det har vært nordmenn som har vært tyskerne behjelpelige med å påføre Nord-Norges befolkning disse lidelser.

For dem som har lidt under denne tvangsevakuering kan det vel i øyeblikket ikke ha sånn stor betydning. Men jeg vil likevel slå fast at enten ~~de~~ har medvirket direkte eller indirekte, vil ~~de~~ bli betraktet som krigsforbrytere.

Ingen norsk nazist, enten han har vært eller er medlem av landsforræder-partiet "Nasjonal Samling", eller som uten medlemskap på en eller annen måte har støttet denne organisasjon eller tyskerne vil unngå sin vel fortjente straff. Selv om han bor i Syd-Norge vil han ikke kunne komme vekk fra ansvaret for det som nå skjer i Nord-Norge. Lovens strengeste straff vil ramme ham, hvor han enn befinner seg. Og denne straff vil ikke la vente på seg. Norge vil snart være befridd, og da vil oppgjørets dag komme. Vi må ha dette oppgjøret før vi med full kraft kan begynne på gjenoppbyggingen av vårt Fedreland.

Det passer seg vistnok dårlig å ønske "God jul" slik som situasjonen er for det norske folk nettopp nå. Et slikt ønske, hvor selvfølgelig det faller i ens munn under ~~en~~ julehøytiden, kan i år føles som en hånd ~~formåelse~~ av mange.

Derimot tror jeg det passer bedre å ønske alle sammen at neste år må bli et frihetens år, et godt år, et samlingens år om alle de store oppgaver som melder seg når Norge igjen er et fritt land.

Og det vil det bli i det året som kommer.

Ut fra denne forutsetning er det jeg ønsker alle frihetselskende norske kvinner og menn.

Et godt nyttår!

*Yours sincerely
John H. Wold*